

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

/ Γενικά

Η αυτοκτονία της Λουκρητίας. Η Λουκρητία ήταν μια ρωμαία ευγενής που γύρω στο 508 πΧ αυτοκτόνησε εξαιτίας της ντροπής της που βιάστηκε από τον γιο του βασιλιά της Ρώμης Σέξτο Ταρκύνιο. Ο πίνακας είναι του ολλανδού ζωγράφου Rembrandt Harmenszoon van Rijn (ο γνωστός Ρέμπραντ) (1606-1669).

Το ένστικτο της αυτοσυντηρήσεως συνεργεί συνήθως στην άμεση εμφάνιση του φόβου της απώλειας της ζωής σε περιπτώσεις αιφνίδιου κινδύνου. Το γεγονός αυτό δείχνει πόσο το άτομο είναι δεμένο με τη ζωή του και πόσο η ίδια η ζωή θέλει τη... ζωή της! Γι' αυτό το λόγο ο αυτοτερματισμός της θεωρείται πάντοτε σαν μια παράλογη πράξη, επειδή στην αυτοκαταστροφή, η ίδια η ζωή αρνείται τη... ζωή της!

Τί μεσολαβεί άραγε ως καθοριστικός παράγων αυτοκτονίας, μεταξύ της

αυτόματης, προ κάθε κινδύνου, καταφάσεως της ζωής και της αυτοθέλτης καταστροφής της; Γιατί η ίδια η ζωή - στο συγκεκριμένο άτομο - θέλει και ενεργεί την καταστροφή της;

Η απάντηση στο κρίσιμο αυτό ερώτημα πρέπει ασφαλώς να αποτελεί συμπερίληψη όλων των πιθανών αιτίων της αυτοκτονίας αλλά και γενικώτερα των συνθηκών της συγκεκριμένης ζωής του ανθρώπου που αποτόλμησε να τερματίσει τη ζωή του.

Αλλά οποιαδήποτε απάντηση κι αν δοθή στο ερώτημα γιατί η αυτοκτονία; όσον κι αν φαίνεται να δικαιολογεί ή να μη δικαιολογεί μια συγκεκριμένη πράξη αυτοκαταστροφής, το παράλογο μιας τέτοιας πράξεως είναι πάντοτε στοιχείο της «λογικής» της αυτοκτονίας. Γιατί η πράξη της αυτοκαταστροφής στερείται, σε κάθε περίπτωση, μιας αυτονόητης κοινής λογικής! Ποιος, αλήθεια, τερματίζει φονικώς τη ζωή του σε κατάσταση πλήρους νηφαλιότητος, συναισθηματικής αυτοκυριαρχίας και διαύγειας σκέψεως; [\(περισσότερα...\)](#)